

## عنوان مقاله:

تأثیر الگوی مراقبت مشارکتی بر سلامت روان بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس

## محل انتشار:

فصلنامه علوم مراقبتی نظامی، دوره 8، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

## نویسندگان:

سعید نظری - *Ph.D. Student of Health in Disasters and Emergencies, Faculty of Nursing, Aja University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

زهرا فارسی - *Ph.D., Medical-Surgical Nursing, Professor, Research and Community Health Departments, Faculty of Nursing, Aja University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

افضل شمسی - *Ph.D. Medical-Surgical Nursing, Assistant Professor, Nursing and Midwifery Care Research Center, Anesthetics Department, Faculty of Allied Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

## خلاصه مقاله:

مقدمه: مشارکت بیماران در برنامه های مراقبتی از اجزای کلیدی توانمندسازی آن ها است که جهت ارتقاء و بهبود زندگی بیماران استفاده می شود. الگوی مراقبت مشارکتی باعث ایجاد یک رابطه موثر، متعادل و مستمر بین تیم درمان و بیماران می شود. هدف: هدف این پژوهش تعیین تأثیر الگوی مراقبت مشارکتی بر سلامت روان بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس است. مواد و روش ها: در این کارآزمایی کنترل شده تصادفی، ۱۰۰ بیمار مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس به روش در دسترس انتخاب و به طور تصادفی ساده به دو گروه آزمون و کنترل تخصیص یافتند. داده ها با استفاده از پرسشنامه های اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه سلامت روان (GHQ-۲۸)، در دو مرحله قبل و بعد از آزمون در هر دو گروه جمع آوری شدند. آزمون بر اساس مراحل الگوی مراقبت مشارکتی (انگیزش، آماده سازی، درگیرسازی و ارزشیابی) به مدت ۶ ماه در گروه آزمون انجام شد. ترتیب و محتوی برگزاری جلسات آموزشی مبتنی بر الگوی مراقبت مشارکتی که مطابق نظر طراحان الگو می باشد. روایی محتوی آموزشی توسط ۵ نفر از اساتید مربوطه و تیم تحقیق مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. سپس، داده ها با استفاده از آزمون های آمار توصیفی و استنباطی در نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ تحلیل شد. مقدار  $P > 0.05$  به عنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شد. یافته ها: آزمون آماری تی مستقل تفاوت معنی داری را بین نمرات سلامت عمومی و کلیه خرده مقیاس های آن بین دو گروه آزمون و کنترل بعد از اجرای الگوی مراقبت مشارکتی نشان داد ( $P < 0.05$ ). سلامت روان در گروه آزمون بعد از آزمون ( $17.1 \pm 3.86$ ) نسبت به قبل از آزمون ( $30.1 \pm 4.18$ ) به طور معنی داری بهبود یافت ( $P > 0.05$ ). بحث و نتیجه گیری: سلامت روان بیمارانی که تحت آموزش بر اساس الگوی مراقبت مشارکتی قرار داشتند در تمام ابعاد نسبت به قبل از آزمون به طور معناداری بهبود یافت؛ بنابراین اجرای این الگوی برای بهبود سلامت روان بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس پیشنهاد می شود.

## کلمات کلیدی:

Iran, Multiple Sclerosis, Mental Health, Nursing, Participation Care  
ایران، پرستاری، سلامت روان، مراقبت مشارکتی، مولتیپل اسکلروزیس

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1441143>



